

Seyduna Şiirleri Gelmesende Olur

— suleyman-kos · 27 Şubat 2011

Düştüm

Erkenci güz yağmurlarıyla dalımdan

Ayrı kaldım yar dediğim ağacımdan bağımdan

Gelseydin

Can yürüyecekti damarlarıma

Bahar koyacaktım senin adını

Ömrüm dursada hazana

Sen diyecektim yaşamaya

Şimdi savurmada rüzgar

Kimliği belirsiz diyarlara

DİYARLIYI

Gayrı uzanıp kederlerimi sorsan ne olur

Geçti artık neye yarar

Hiç gelmesende olur

Küle dönmüş o ateşin karlar yağdı üstüne

Kaç mevsim geçti üstünden sayamadım kaç sene

Tenin değseydi tenime

Ateş koyacaktım adını

Ama uzak bana ellerin

Dokunuşların uzak

Bak buz kesti yine

Dudaklarına değen dudaklarım

Bilirim çözülmez artık

Öpüşlerine hasret yanlarım

Artık öpmesen de olur

Şimdi bir ömür girdi aramıza

O dağ yolu

O patika

O ağaçlar

Sensiz bensiz

Gelseydin gülüm koyacaktım adını

Gonca gonca,

Filiz filiz
Aşka duracaktı hayat
Şimdi güz mevsime dönmüş pırıl pırıl bir hayat
Ah altındadır
Ömrü yoktur ala gülün hazan ayında
Artık açmasanda olur

Şimdi sen nerdesin ben nerede bak
İki iklim gibi ayırız birbirimizden
Gerisi ölüm duygusu
Gerisi kısır sessizlikler
Gelseydin rüya koyacaktım adını bakışlarının
Rüyaya dalar gibi dalacaktım gözbebeklerine
Şimdi seller saklamada ardında gözkapaklarım
Artık gelmesende olur
Sen bilmezsin
Hala dilimdedir durur dudaklarının tadı
Gelseydin vuslat koyacaktım adını
Usul usul sürecektim dudaklarını kuruyan dudaklarıma
Şimdi yüreğimde gömülü durur bir sevda cesedi
Atık öpmesende olur
Adını ÖLÜM koydum
Döneceğin yok senin